

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5S/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014200535
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Šebestová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1014200535.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Viery Šebestovej a členiek senátu JUDr. Dáši Filovej a JUDr. Evy Fulcovej, v právnej veci žalobcu: Z.. A.. S. M., N. L. X, XXX XX C., zastúpený advokátom: JUDr. Ľudovítom Földesom, Domašská 11, P.O.BOX 21, 820 08 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014 takto,

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie ministra vnútra SR č.p.: SPOU-PO-385/2013 zo dňa 13.11.2013 a rozhodnutie ministra vnútra SR č.p.: KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014 **z r u š u j e** a vec v r a c i a prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.
O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

odôvodnenie:

I.
Administratívne konanie

1/ Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 754 zo dňa 05.01.2006 podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), pretože svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Dôvodom prepustenia žalobcu bolo, že: „v čase od 25.11.2005 do 08.12.2005 v miestnosti č. XXX na X. poschodí budovy MV SR na T. ul. č. XX v C. vykonal bez súvisu so svojou služobnou činnosťou lustrácie motorových vozidiel v celkovom počte XXX. Uvedené lustrácie vykonával pomocou služobnej výpočtovej techniky v databáze informačného systému centrálnej evidencie vozidiel (ďalej len „databáza“), pričom na vstup do databázy neoprávnene použil aj prístupové heslá ďalších príslušníkov PZ, N. E. a A.. Z. S.. Výsledky týchto lustrácií odoslal prostredníctvom SMS správ cez mobilný telefón v sieti mobilného operátora R.-Z. doposiaľ nezistenej osobe, ktorá nebola oprávnená oboznamovať sa s nimi.

Uvedený skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zákona č. 73/1998 Z.z. použil najmä výsledky vlastného šetrenia, ako aj šetrenia úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ vedené pod ČVS: PPZ-50/BOK-C-2005, ďalej úradný záznam č.p.: UIS-425-8/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č.p.: ČVS:PPZ-50/BOK-C-2005, zápisnicu o výsluchu menovaného zo dňa 9.12.2005 a zo dňa 10.12.2005, zápisnice o výsluchu N. E. a A.. Z. S. zo dňa 10.12.2005, vyjadrenie menovaného k protiprávnemu

konaniu, fotokópiu N MV SR č. 23/2004, fotokópiu zoznamu pridelených služobných pečiatok, fotokópiu prezenčnej listiny z preškolenia interných predpisov MV SR zo dňa 4.6.2004, fotokópiu popisu činnosti menovaného.“

2/ Proti personálnemu rozkazu č. 754 zo dňa 05.01.2006 podal žalobca rozklad. Žalovaný rozhodnutím č.p.: KM-29/PK-2006 zo dňa 13.03.2006 rozklad žalobcu zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného žalobca podal žalobu, o ktorej rozhodol tunajší súd rozsudkom sp. zn. 2S 190/2006 zo dňa 10.10.2008 tak, že rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-29/PK-2006 zo dňa 13.03.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3/ V nadväznosti na to žalovaný rozhodnutím č.p.: SLV-887/PK-2008 zo dňa 05.03.2009 rozklad žalobcu opätovne zamietol a potvrdil napadnutý personálny rozkaz. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca podal žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č.k. 4S 59/2009-105 zo dňa 14.05.2010 jeho žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č.p.: SLV-887/PK-2008 zo dňa 05.03.2009, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 754 zo dňa 05.01.2006, v plnom rozsahu zamietol. Žalobca proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie a Najvyšší súd SR rozsudok sp. zn.4S 59/2009-105 zo dňa 14.05.2010 rozsudkom sp. zn. 2Sžo/181/2010 zo dňa 18.05.2011 potvrdil.

4/ Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave návrh na obnovu konania, v ktorom o. i. poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tov/I 4-2009-1347 zo dňa 20.10.2009, ktorý v trestnom konaní, vedenom proti nemu zrušil rozsudok bývalého Vojenského obvodového súdu Bratislava č. k. 1T/20-2006-1320 zo dňa 25.02.2009, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe totožné uvedené aj v personálnom rozkaze ministra vnútra č. 754 zo dňa 05.01.2006, pretože nebolo dokázané, že sa tento skutok stal. V uvedenej žalobe žalobca o. i. navrhol, aby súd vydal uznesenie o povolení obnovy konania, a aby vydal rozsudok o zrušení rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.03.2009, č.p.: SLV-887/2008 a personálneho rozkazu č. 754 zo dňa 05.01.2006.

5/ Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4S/163/2011-28 zo dňa 30.09.2011 konanie zastavil, proti ktorému podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol uznesením Najvyšší súd SR sp. zn. 3Sžo/50/2011 zo dňa 07.02.2012 tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/163/2011-28 zo dňa 30.09.2011 zmenil a konanie zastavil s tým, že Krajský súd v Bratislave správne rozhodol o zastavení konania, avšak opomenul vec postúpiť príslušnému orgánu, do právomoci ktorého patrí konanie o návrhu na obnovenie konania vo veci prepustenia príslušníka PZ. Krajský súd v Bratislave vec následne postúpil žalovanému.

6/ Minister vnútra SR po posúdení veci rozhodnutím č. p.: SPC-ORSP-243/2012 zo dňa 27.04.2012 návrh žalobcu na obnovu konania zo dňa 05.03.2012 zamietol z dôvodu, že bol podaný po uplynutí zákonnej trojmesačnej lehoty ustanovenej na jeho uplatnenie s odôvodnením, že konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo v súlade so zákona č. 73/1998 Z.z. Proti tomuto rozhodnutiu žalobcu podal dňa 23.05.2012 rozklad, žalovaný rozhodnutím č.p.: SLV-PS-PK-89/2012 zo dňa 01.08.2012 v zmysle ustanovenia § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Následne žalobca podal dňa 13.09.2012 na tunajšom súde žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného. Krajský súd v Bratislave rozhodnutím č.k. 5S 301/2012-50 zo dňa 21.05.2013 napadnuté rozhodnutie č.p.: SLV-PS-PK-89/2012 zo dňa 01.08.2012 a napadnuté rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č.p.: SPC-ORSP-243/2012 zo dňa 27.04.2012 zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ OSP a vec vrátil na ďalšie konanie.

7/ Dňa 17.10.2013 žalobca doručil žalovanému výzvu na začatie obnovy konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., o ktorej rozhodol prvostupňový rozhodnutím č. p.: SPOU-PO-385/2013 zo dňa 13.11.2013 podľa ustanovenia § 245 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. a predmetný návrh žalobcu na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré bolo realizované personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 754/2006 zo dňa 05.01.2006, zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR č. p.: KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014 zamietnutý a prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

II.

Zhrnutie argumentov žalobcu

8/ Žalobou doručenu súdu dňa 07.04.2014 sa žalobca domáhal zrušenia prvostupňového č. p.: SPOU-PO-385/2013 zo dňa 13.11.2013, ktorým bol návrh bývalého príslušníka PZ A.. S. M. naposledy služobne zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent špecialista oddelenia operatívneho rozpracovania odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite úradu inšpekčnej služby Policajného zboru Ministerstva vnútra SR na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zamietnutý rozhodnutím žalovaného č. p.: KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014.

9/ Žalobca v podanej žalobe chronologicky popisuje priebeh administratívneho konania a súdnych konaní týkajúcich sa jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ tak, ako sú uvedené v bodoch 1/ až 7/ tohto rozhodnutia. Ďalej podrobne rozpisuje dôvody, pre ktoré bol podľa neho, personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 754/2006 nezákonným a neplatným právnym úkonom.

10/ V žalobe poukazuje na to, že Krajský súd v Bratislave svojím rozhodnutím č.k.: 5S 301/2012-50 zo dňa 21.05.2013 rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-89/2012 zo dňa 01.08.2012 a rozhodnutie prvostupňového orgánu č.p.: SPC-ORSP-243/2012 zo dňa 27.04.2012 zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd v citovanom rozsudku konštatoval, že nie je možné sa stotožniť s právnym názorom oboch orgánov verejnej správy, že návrh na obnovu konania bol podaný oneskorene po uplynutí prekluzívnej lehoty. Súd ďalej konštatoval, že tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, že obnova konania je inštitútom na odstraňovanie skutkových väd a predpokladom jeho uplatnenia je objavenie takých nových skutočností, ktoré existovali v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale účastník ich bez svojej viny nemohol použiť, je neopodstatnené. Podľa názoru súdu rozhodnutia vydané v trestnom konaní majú také vlastnosti, ktoré odôvodňujú zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Súd tiež poukázal na odôvodnenia trestného rozsudku sp. zn. 1T/20/2006-VOS zo dňa 12.10.2010, že vykonané dôkazy „operatívna kombinácia“ a obrazovo zvukový záznam súd v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vyhodnotil ako dôkazy, ktoré nespĺňali podmienky podľa § 119 ods. 2 Trestného zákona, t. j. neboli vykonané zákonným spôsobom a preto na ne súd v konaní neprihliadol. Taktiež neprihliadol ani na záznamy telekomunikačných činností a záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke. Žalobca tvrdí, že žalovaný po zrušení svojich rozhodnutí súdom by mal rozhodnúť o zmene alebo zrušení právoplatného rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru, prípadne by mohol postupovať podľa ustanovenia § 246 ods. 1, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.

III.

Vyjadrenie žalovaného

11/ Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že žalobca v podanej žalobe chronologicky popisuje priebeh administratívneho konania a súdnych konaní týkajúcich sa jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ a žalovaný po zrušení svojich rozhodnutí súdom by mal rozhodnúť o zmene alebo zrušení právoplatného rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru, prípadne by mohol postupovať podľa ustanovenia § 246 ods. 1, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.

12/ K námietkam žalobcu uviedol, že konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo vykonané na základe príslušných ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z a v jeho medziach. V napadnutých rozhodnutiach, predpokladom uplatnenia inštitútu obnovy konania je objavenie takých nových skutočností, ktoré existovali v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale účastník ich bez svojej viny nemohol použiť (nepoznal ich, pre objektívne prekážky nemohol zabezpečiť a pod.). Súčasne preukazujú, že bez ich uplatnenia v pôvodnom konaní nebol dostatočne zistený skutočný stav veci alebo neboli dodržané podmienky konania a vznikajú vážne pochybnosti o skutkových zisteniach. Rozhodnutia vydané v trestnom konaní, ktoré žalobca uviedol ako dôvod obnovy konania, takýmito vlastnosťami nedisponujú. Tieto rozhodnutia nie sú takou novou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Žiadny ďalší novoobjavený dôkaz, ktorý by nebol použitý v personálnom konaní bez jeho viny, žalobca nepredložil.

13/ Poukázanie žalobcu na jeho oslobodenie spod obžaloby v trestnom konaní nemožno akceptovať ako dôvod obnovy konania, keďže pri prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. zvlášť hrubým spôsobom (za splnenia zákonnej podmienky, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby) ide o sankciu zákona č. 73/1998 Z. z. za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti, ktorú nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou policajta. Zákonné podmienky prepustenia musia byť splnené v čase rozhodnutia o ňom a nie sú závislé od výsledkov prípadného trestného konania. V personálnom konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ nebola skúmaná zodpovednosť trestnoprávna a teda ani otázka viny, či neviny, ale bolo skúmané naplnenie dôvodov prepustenia podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Šetrenie, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, bolo vykonané a dôkazy hodnotené podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. a nie podľa zákona č. 301/2005Z.z., či Trestného zákona. Z toho vyplýva, že porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou a viazať ho na akékoľvek rozhodnutie, ktoré bolo vydané v trestnom konaní. Oslobodzujúci trestný rozsudok sám osebe nie je dôkazom, že žalobca sa protiprávneho konania nedopustil. Nadriadený nie je pritom viazaný, ani vybavený kompetenciami na to, aby sledoval priebeh trestného konania, vyvodzoval rezultáty a tieto následne aplikoval do konania o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ.

14/ Pokiaľ ide o otázku problematiky trestného konania v súvislosti s konaním o prepustení policajta zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. žalovaný považuje za potrebné poukázať na súdnu prax a ustálenú judikatúru, ktorá podporuje naše stanovisko. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR otázka viny z trestného činu a tým aj z priestupku, nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení policajta z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Preto súčasne vedené trestné konanie alebo konanie o priestupku voči policajtovi nemá vplyv na priebeh samostatného personálneho konania, ktoré je vedené v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z. Minister vnútra SR, ktorý je jediný oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta z vyššie uvedeného dôvodu, nie je povinný prerušiť konanie a vyčkať na rozhodnutie o tejto otázke orgánmi na to príslušnými (právny názor Najvyššieho súdu SR napr. sp. zn. 2Sžo 33/2011, 1 Sžo-o-NS 24/04, 4 SŽ 143/02).

15/ Minister vnútra SR rozhodnutím o prepustení policajta zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. nerozhoduje o vine policajta z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti alebo priestupkovej zodpovednosti podľa príslušných zákonov, ale rozhoduje o zotrvaní, resp. nezotrvaní v služobnom pomere, pretože sa svojím protiprávnym konaním spreneveril služobnej prísaha alebo služobným povinnostiam (právny názor Najvyššieho súdu SR napr. sp. zn. 8 Sžo 92/2009, sp. zn. 1 Sžo/98/2008, sp. zn. 1 Sžo 108/2008, sp. zn. 1 Sžo 91/2008).

16/ V ďalšej časti žalobca namieta, že napadnuté rozhodnutie nerešpektuje právoplatný rozsudok vydaný v trestnom konaní a právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave 5S 301/2012-50 zo dňa 21. 5. 2013, ktorými je viazaný a poukazuje na názor Krajského súdu, podľa ktorého rozhodnutia vydané v trestnom konaní majú také vlastnosti, ktoré odôvodňujú zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia. Žalovaný podľa neho svoje napadnuté rozhodnutia odôvodňuje tými tvrdeniami, ktorými odôvodnil aj svoje predchádzajúce rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na obnovu konania. Viazanosť právnym názorom súdu nemôže služobný orgán obchádzať rôznymi inými výkladmi ako je to uvedené v jeho predchádzajúcich, aj následných rozhodnutiach. V závere žaloby žiada, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou žalovaného riadiť sa právnym názorom súdu na zrušenie rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru tak ako bol ustálený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 301/2012-50 zo dňa 21.05.2013. Tiež vymenúva ustanovenia zákona, ktorými bol diskriminovaný oproti ostatným policajtom podľa § 2a ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. konkrétne ustanovenia § 238 ods. 1, § 241 ods. 1, § 238a a § 250 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. ako aj § 250j ods. 6 OSP.

17/ K námietkam žalobcu týkajúcim sa právoplatného rozsudku vydaného v trestnom konaní okrem argumentov uvedených v predchádzajúcom bode žalovaný konštatuje, že žalobca bol zo služobného pomeru prepustený preto, že svojím protiprávnym konaním naplnil dôvody prepustenia požadované ustanovením § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., nie preto, že spáchal skutok, z ktorého bol obvinený v trestnom konaní. Preto ani oslobodenie spod obžaloby nemôže mať vplyv na priebeh,

resp. výsledok personálneho konania o prepustení. Ide o dve samostatné konania s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustení policajta nie je možné vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v konaní trestnom. V personálnom konaní o prepustení postačuje preukázanie naplnenia dôvodov prepustenia podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. Uvedené konštatuje žalovaný v zmysle ustálenej súdnej judikatúry Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR (právnny názor Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžo 7/03, sp. zn. 4 SŽ 7/04, sp. zn. 6 Sžo 203/2008, sp. zn. 1 Sžo 81/2009, sp. zn. 8 Sžo 92/2009).

18/ Žalovaný s poukázaním na ustálenú súdnu judikatúru nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia v trestnom konaní, a to ani v otázke hodnotenia dôkazov pre ustálenie záveru rozhodujúceho práve iba pre účely trestného konania.

19/ Oslobodzujúci trestný rozsudok a skutočnosť, že súd neprihliadol na niektoré dôkazy („operatívna kombinácia“, obrazovo zvukový záznam a ďalšie) neznamena, že sa žalobca protiprávneho konania nedopustil. Práve naopak to, že sa takéhoto konania dopustil vyplýva z preukázanej skutočnosti a to zo svedeckej výpovede samotného žalobcu zo dňa 09.12.2005, kde sa po tom ako bol riadne poučený v zmysle zákonných ustanovení jednoznačne k protiprávnemu konaniu priznal. Vo svojej výpovedi taktiež uviedol, že na vstup do databázy používal výlučne prístupové heslo, ktoré mal pridelené, pričom výsledky vykonaných lustrácií pre blízke osoby pritom neevidoval v žiadnych záznamoch.

20/ Žalobca vo svojej výpovedi taktiež uviedol cit.: „Ak som bol požiadaný o vylustrovanie vozidla SMS správou, tak som aj ja výsledok lustrácie zasielal SMS správou späť na mobilný telefón. Čísla mobilných telefónov, ktorým som správu zasielal si nepamätám.“ Z výpovede žalobcu teda vyplýva, že do predmetnej databázy vstupoval za účelom získania potrebných informácií aj pre blízke osoby, pričom tieto lustrácie boli ním vykonané a tieto neevidoval v žiadnych záznamoch, lebo boli vykonané pre súkromnú potrebu a neboli teda vykonané pre potrebu služobných.

21/ Podľa v tom čase platného čl. 10 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 23/2004 o prevádzke informačného systému centrálna evidencia vozidiel užívateľ na vstup do centrálnej evidencie vozidiel používa pridelené prihlasovacie meno a heslo. Heslo si zvolí užívateľ pri prvom vstupe a sám ho obmieňa. Podľa čl. 10 ods. 2 uvedeného nariadenia užívateľ (bol ním aj žalobca) zisťuje v centrálnej evidencii vozidiel len údaje potrebné pre služobnú činnosť. Odovzdávanie údajov z centrálnej evidencie vozidiel neoprávneným subjektom je neprípustné. V spise je obsiahnutý záznam č. p.: UIS-433-3/KOK-2005, z ktorého vyplýva, že v spisoch pridelených žalobcovi k realizácii sa nenachádzajú žiadne záznamy o lustrácii motorových vozidiel, ktoré by súviseli s plnením jeho služobnej činnosti v týchto veciach. Vykonané lustrácie v žiadnom smere nesúviseli s jeho služobnou činnosťou.

22/ Okrem zápisnice o výsluchu žalobcu zo dňa 09.12.2005 bolo protiprávne konanie žalobcu zákonne preukázané vlastnou činnosťou nadriadeného, ktorý ako dôkazy podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. využil v samostatnom personálnom konaní najmä výsledky vlastného šetrenia, ako aj šetrenia úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ vedené pod ČVS: PPZ-50/BOK-C-2005, ďalej úradný záznam č. p.: UIS-425-8/KOK-2005 zo dňa 19. 12. 2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu evidovaného pod č. p.: ČVS: PPZ-50/BOK-C-2005, zápisnicu o výsluchu žalobcu o zo dňa 10.12.2005, zápisnice o výsluchu N.Q. E. a A.. Z. S. zo dňa 10.12.2005, vyjadrenie žalobcu k protiprávnemu konaniu, fotokópiu nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 23/2004 o prevádzke informačného systému centrálna evidencia vozidiel, fotokópiu zoznamu pridelených služobných pečiatok, fotokópiu prezenčnej listiny z preškolenia interných predpisov MV SR zo dňa 04.06.2004, fotokópiu popisu činností žalobcu, prepisy obrazového záznamu a prepisy záznamu z telekomunikačných činností vzťahujúcich sa k danej veci, zápisnicu o vydaní veci, ako aj ďalší dokumentačný materiál.

23/ Zo zadovážených dôkazov je dostatočne preukázané, že predmetné lustrácie vykonal žalobca prostredníctvom výpočtovej techniky, ktorá sa nachádzala v miestnosti č. XXX na X. poschodí budovy MV SR na T. ul. č. XX v C.. Tieto lustrácie žalobca vykonával na základe požiadavky neoprávnenej osoby aj tým spôsobom, že po obdržaní SMS správy vstúpil do predmetnej databázy, vykonal požadovanú lustráciu a odoslal neoprávnenej osobe o jej výsledku správu. Uvedená protiprávna činnosť bola žalobcovi preukázaná uvedenými zadováženými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, s ktorými mal žalobca možnosť sa oboznámiť.

24/ Použitie záznamov odposluchu telekomunikačnej prevádzky, záznamov obrazu a zvuku nebolo podstatným a jediným dôkazom, na základe ktorého by konanie žalobcu bolo zistené a preukázané. Jednalo sa len o podporný dôkaz, pričom naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty prepustenia v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona považuje žalovaný za zákonným spôsobom preukázané i bez jeho použitia.

25/ K námietke žalobcu, že žalovaný napadnuté rozhodnutia odôvodňuje tými tvrdeniami, ktorými odôvodnil aj svoje predchádzajúce rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na obnovu konania žalovaný konštatuje, že sa jedná o jeho subjektívny názor. V každom z rozhodnutí žalovaný reaguje na konkrétne námietky žalobcu. V prípade, ak aj boli použité rovnaké argumenty, je to z dôvodu, že sa s nimi v plnej miere žalovaný stotožňuje a trvá na nich.

26/ V predmetnej veci žalovaný považuje za potrebné pripomenúť, že nie je možné obísť ustanovenie § 159 ods. 3 OSP, podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. V súvislosti s tým je potrebné poukázať na právoplatné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/181/2010 zo dňa 18.05.2011, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 59/2009-105 zo dňa 14.05.2010, ktorým Krajský súd v Bratislave v plnom rozsahu zamietol žalobu odvolateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. p.: SLV-887/PK-2008 zo dňa 05.03.2009, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 754 zo dňa 05.01.2006 na základe ktorého bol odvolateľ prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. V nadväznosti na uvedené dáva žalovaný do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27. 9. 2012, sp. zn. 2 CDo 71/2012, podľa ktorého „pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne či neúplne ...“.

27/ Záverom k podanej žalobe žalovaný konštatuje, že z kompletného spisového materiálu vzťahujúceho sa k danej veci je zrejmé, že žalobca doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz ani neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na povolenie obnovy konania. Neexistuje preto žiadna vecná ani právna opodstatnenosť jej povolenia. Napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona, spĺňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutia, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by mohli zakladať ich eventuálnu neplatnosť. Žalovaný navrhuje žalobu voči žalovanému v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

28/ Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 6S 72/2014-90 zo dňa 06.07.2016 zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.:KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014, v spojení s rozhodnutím Ministra vnútra SR č. SPOU-PO-385/2013 zo dňa 13.11.2013. Sťažovateľ podal včas kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3Sžk/7/2016zo dňa 22.03.2017 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 72/2014-90 zo dňa 06.07.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

29/ Z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR správny súd uvádza, že cit.: „Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí citoval staršiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Z rozhodovacej činnosti je však konajúcemu senátu najvyššieho súdu známy nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 5/2011-77 zo dňa 15.12. 2011, ktorým Ústavný súd rozhodol, že najvyšší súd v konaní pod sp. zn. 3 Sžo/161/2010 porušil článok 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s tým, že orgány verejnej správy a krajský súd použili ako dôkaz obrazovo - zvukový záznam získaný v trestnom konaní. Je potrebné poznamenať, že nálezy ústavného súdu určujú parametre výkladu zákonov. Súlad s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR je predpokladom správneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Ústavný súd v danom prípade interpretoval ustanovenie § 227 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, ktoré je obsahovo i znením totožné s ustanovením § 226 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, podľa ktorého « za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi ». Zásadnou preto zostáva otázka, keď súd rozhodujúci v trestnom konaní o totožne formulovanom skutku dôkazy použité v trestnom konaní vyhodnotil ako nezákonné a následne ho viedli k záveru, že skutok sa nestal, či kvalitatívne tieto dôkazy, prípadne ktoré z nich je prípustné považovať za použiteľné a udržateľné z

hľadiska dotknutých článkov Dohovoru, v konaní o skončenie služobného pomeru policajta. Vzhľadom na to, že nález Ústavného súdu II.ÚS 5/2011-77 zo dňa 15.12.2011 podstatným spôsobom zmenil konštantnú prax je nevyhnuté, aby sa k jeho aplikácii účastníci konania vyjadrili už v štádiu základného konania pred krajským súdom.

Krajský súd na priebeh ďalšieho konania nariadi pojednávanie, pripojí k súdному spisu i trestný spis a vykoná dôkazy označené účastníkmi na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.“

IV.

Pojednávanie

30/ Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 SSP v spojení s § 108 SSP rozhodol na pojednávaní dňa 20.02.2018 v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a poverenej zástupkyne žalovaného rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

31/ Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridriava v celom rozsahu doterajších písomných podaní a vyjadrení v priebehu konania, v ktorom žalobou žiada, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutia a vec vrátil na ďalšie konanie žalovanému. V priebehu celého pojednávania poukazoval na nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ako aj na zmenu judikatúry a to Nález Ústavného súdu II. ÚS 5/2011 z 15.12.2011.

32/ Poverená zástupkyňa žalovaného uviedla, že nechá na uváženie správneho súdu, aby v intenciách dokazovania a novej judikatúry rozhodol vo veci a zastáva názor, že je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a nepriznať žalobcovi právo na náhradu trov konania.

V.

Právne posúdenie

33/ Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 SSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

34/ Podľa ust. § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

35/ V intenciách § 6 ods. 1 SSP, súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

36/ Žaloba bola podaná tunajšiemu súdu počas platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku - O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej sa správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom - SSP (zákon č. 162/2015 Z.z.). Oba zákony obdobne upravujú otázky vymedzenia rozsahu rozhodnutí správnych orgánov, ktoré podliehajú súdnému preskúmaniu na návrh účastníka správneho konania.

37/ Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto

zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

38/ Podľa § 245 ods. 1, 2, 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohli ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

39/ Podľa § 238 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

40/ Podľa § 241 ods. 1, 3 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené otláčkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajené, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

41/ Podľa § 234 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho urobil, akej veci sa týka a čo sa navrhuje.

VI.

Posúdenie veci správnym súdom

42/ V predmetnej právnej veci ide teda o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o obnove konania č.p.: KM-OLVS-164/2013/OPK zo dňa 19.02.2014 vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že oslobodzujúci rozsudok nie je dôvodom na povolenie obnovy konania a ďalej návrh na obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a poukázaním na uvedené právne názory Najvyššieho súdu a Ústavného súdu SR nenapĺňa požiadavku novosti a neuplatniteľnosti dôkazov v pôvodnom konaní vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Pri rozhodovaní o povolení obnovy konania podľa § 245 zákona č. 73/1998 Z.z. vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ sa vyžaduje objavenie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré v čase rozhodovania o jeho prepustení neboli žalobcovi alebo nadriadenému známe, prípadne ich nemohol v čase vedenia konania o prepustení uplatniť, pričom za takéto skutočnosti alebo dôkazy sa nemôžu s poukázaním na už uvedené skutočnosti a ustálenú súdnu prax považovať rozhodnutia iných orgánov vydaných v rámci iných konaní, ktorými sa riešia otázky, odlišný predmet konania.

43/ Správny súd uviedol, že sa v rámci hodnotenia dôkazov a pri naplnení legitímneho cieľa správneho konania, t.j. priniesť účastníkom konania spravodlivé rozhodnutie, oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 1T 20/2006-VOS-1379 ako aj rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23Tov/6/2011-1394 zo dňa 24.05.2011. Oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava 1 v

odôvodnení konštatuje, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby Vojenskej obvodnej prokuratúry č.k. OPv 409/05 zo dňa 01.12.2012 pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Okresný súd Bratislava I zhrnul dovtedajší priebeh predmetného trestného konania. Uviedol, že Vojenský obvodový súd rozhodol dňa 02.10.2007 rozsudkom č.k. 1T/20/2006-1292, ktorým uznal obžalovaného vinným z predmetného trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov. Následne Vyšší vojenský súd Trenčín uznesením č.k. 2To/2/2008-1313 zo dňa 04.03.2008 napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil ho prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku. Na základe tohto rozhodnutia Vojenský obvodový súd Bratislava opätovne konal vo veci a po doplnenom dokazovaní rozsudkom zo dňa 25.02.2009 č.k. 1T/20/2006-1350 opätovne uznal obžalovaného vinným zo žalovaného trestného činu a uložil mu opätovne trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tov/14/2009-1367 zo dňa 20.10.2009 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd v Trenčíne uviedol, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko v skutkovej vete ani odôvodnení rozsudku nie je uvedená žiadna právna norma, v rozpore s ktorou mal obžalovaný vykonávať svoju právomoc ako verejný činiteľ. Taktiež konštatoval po vyhodnotení podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku s odkazom na §88d a §88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, nezákonnosť vykonaných dôkazov a to "operatívnej kombinácie" a obrazového a zvukového záznamu, pričom uložil prvostupňovému súdu vec opäť prejednať a rozhodnúť bez prihliadnutia k obsahu vyššie uvedených dôkazov. Vylúčil teda uvedené dôkazy v rámci trestného konania. Okresný súd Bratislava 1 v novom konaní žalobcu spod obžaloby oslobodil, pričom uviedol, že z dôvodu nezákonnosti uvedených dôkazov a nemožnosti prihliadnúť ani na dôkazy získané na ich základe, nebolo v konaní preukázané, že by sa skutok stal tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Z rozsudku Okresný súd Bratislava 1 súd tiež zistil, že žalobca ako obžalovaný poprel, že by lustraval v centrálnej evidencii značky vozidiel uvedené v obžalobe.

44/ Správny súd po oboznámení sa s personálnym rozkazom č. 754 zo dňa 05.01.2006 zistil, že ako dôkazy v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ boli použité zápisnice z výsluchu N. E. a A.. Z. S., ktorí uviedli, že svoje prístupové heslo nikomu nedali, napriek tomu však prvostupňový orgán uviedol, že žalobca neoprávnene používal aj cudzie prístupové heslá, avšak nekonkretizoval ktoré cudzie prístupové heslá použil žalobca. Taktiež uviedol, že konanie žalobcu bolo preukázané aj informačno-technickými prostriedkami použitými v súlade so zákonom. Z rozsudku sp. zn. 1T/20/2006-VOS vyplýva, že cit.: „Vykonané dôkazy „operatívna kombinácia“ a obrazovo-zvukový záznam súd v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vyhodnotil ako dôkazy, ktoré nespĺňali podmienky podľa § 119 ods. 2 Tr. por., t.j. neboli vykonané zákonným spôsobom a preto na ne súd v konaní neprihliadol. Taktiež neprihliadol na záznamy telekomunikačných činností a záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, ktoré boli získané na telefóne č. XXXXXXXXXX a čísla, ktoré boli získané po preverení vyššie uvedeného tel. čísla, ani na vyšetrovací pokus vykonaný dňa 25.4.2006 a záznam MV SR ČVS: ÚIS-4/KOK-V-2006 z dňa 4.4.2006 k ustáleniu osôb, ktorým boli zaslané SMS z tel. č. XXXXXXXXXX, následne informácie o týchto číslach a osobách a záznam o zhode SMS správ zaslaných na tel. č. XXXXXXXXXX, nakoľko tieto boli získané až na základe nezákonným spôsobom získaného predmetného telefónneho čísla.

Súd teda dospel k záveru, že z dôvodu nezákonnosti uvedených dôkazov a nemožnosti prihliadnúť ani na dôkazy získané na ich základe, nebolo v konaní dôkazom priamym a ani neprerušenou reťazou nepriamych dôkazov preukázané, že by obžalovaný vykonal predmetné lustrácie a že by ich oznamoval dosiaľ nestotožnenej osobe. V konaní teda nebolo preukázané, že by sa skutok stal, tak, ako to bolo uvedené v obžalobe a preto súd obžalovaného A.. S. M. spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil.“

45/ Správny súd uvádza, že konanie o služobnom pomere a trestné konanie sú dve samostatné konania, pričom pre konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru je v danom prípade rozhodujúci výsledok trestného konania, pretože dôkazy na základe ktorých rozhodol žalovaný o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ boli získané v rozpore so zákonom. Žalovaný použil ako dôkazy v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru získané v rozpore so zákonom, súd preto uvádza, že za dôkaz môžu slúžiť iba také prostriedky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Súd dáva do pozornosti žalovaného tak, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku 1T/20/2006-VOS, že v období od 24.11.2008

do 09.12.2005 žalobca podľa vyjadrenia Úradu informatiky a telekomunikácií MV SR č. UIT-18-35/VS-2-2005 žalobca v evidencii osoby nelustroval.

46/ Správny súd dospel k záveru, že žalobca predložil také nové skutočnosti, ktoré existovali v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale účastník ich bez svojej viny nemohol použiť. Súčasne tieto preukazovali, že neboli dodržané podmienky konania a poskytujú vážne pochybnosti o skutkových zisteniach. Rozhodnutia vydané v trestnom konaní, ktoré žalobca uvádza ako dôvod obnovy konania, takýmito vlastnosťami disponujú.

47/ Na základe odvolania žalobcu sa súd vysporiadal s námietkami žalobcu, opätovne posúdil aj odôvodnenie rozhodnutia o prepustení, pričom dospel k záveru, že nebol dôvod na zrušenie alebo zmenu predchádzajúceho rozhodnutia.

48/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd opätovne posúdil odôvodnenie rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a d/ SSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V ďalšom konaní bude prvostupňový orgán verejnej správy postupovať v súdom naznačenom smere.

49/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

50/ Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP). Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).